

MAART-APRIL 2021

N° 446

Panorama H.F.

Inhoud :	blz.
Laudato Si'	2-4
België :	
Brussel 17 maart 2021	5
Naar Tremelo, geboortedorp van Damiaan, patroon van de melaatsen	6-7
Centraal Amerika :	
Gedachtenis aan onze zusters en onze trouw aan hen	7-8
Guatemal-Zona X-14 april 2021	8-9
Een feest van geloof en vertrouwen	9-10
Afrika	
Flaresaf in Bukavu	10-11
Pasen in Beira	11-12
Familienieuws	13

Animatie 2020 om 5 jaar van Laudato Si te vieren:
“De toekomst in onze handen.”

1. Verbintenissen op niveau van het Lyceum Wima :

De bescherming van het gemeenschappelijk huis is hoogdringend. Omdat iedereen uitgenodigd wordt om de activiteiten die al ondernomen werden te evalueren, kom ik jullie mededelen wat ik gedaan heb en wat het resultaat ervan is. Ik ben me ervan bewust dat ik op die manier een beetje Gods medeschepper ben.

- Zelf heb ik begrepen dat zorg dragen voor ons gemeenschappelijk tehuis noodzakelijk is en ik ben vast besloten mij ervoor in te zetten.
- Langs mijn regelmatige contacten met ouders, onderwijzend personeel en jongeren, breng ik de moed op er hun over te spreken in vergaderingen en bijeenkomsten; voor de school hebben wij vuilnisbakken aangekocht voor elke klas en hebben er ook in de gangen geplaatst.
- Vind ik een papier of een zakje op de grond, ik raap het op en werp het in de vuilnisbak: zo hebben de leerlingen een voorbeeld om hetzelfde te doen.
- We maken de leerlingen en al onze medewerkers ontvankelijk om altijd voor een gezonde omgeving te zorgen.
- Ik let wel op het verbruik van energie en water: sluit een kraan die soms open blijft staan en doof een lamp die leerlingen bij klaarlichte dag lieten branden.
- Aandacht voor de zorg van onze tuin en de schoonheid van de natuur.
- Deelname aan de verschillende organisaties en bijeenkomsten over ecologie.
- Inspanning om de relaties in de gemeenschappen in het apostolaatsveld te verzorgen ten einde de taak te verzachten.
- Bomen en bloemen planten rond onze nieuwe woning in Beira.

Antoinette Shakanya –directrice Lyceum Wima

2. Uitdagingen voor de gemeenschap Wima 1

1ste etappe van animatie:

- a. Welke wereld willen achterlaten aan hen die na ons komen?
 - Indien we niet opletten, riskeren wij een woestijn achter te laten. Het is een oproep om bedacht en voorzichtig het gemeenschappelijk huis te beheren. Aan hen die na ons komen willen wij een wereld achterlaten die de schepping respecteert: een wereld die niet ontbost zonder herbebossen, een wereld die het bezit van de medemens en de bejaarde eerbiedigt.
 - Arme mensen helpen die aan onze deur kloppen.

b. Resultaten van de animatie van 2017:

- Bomen planten en tegen ziekten beschermen.
- Afval afzonderlijk klasseren. Er is al minder volume van zakjes en plastic in onze gemeenschappen.
- De werklieden en de herders overtuigen om plastic op te rapen om de dieren ervan te sparen.
- Dieren die meststof voor de akkers bezorgen, beschermen.
- Grassen die meststof in de grond steken.
- Onnodige consumptie verminderen (energie en water).
- Sommigen laten zich informeren over ecologie.
- Liefde voor ons gemeenschappelijk huis ontwikkelen (cf. stichteressen).
- Op regionaal vlak hadden wij een sessie, conferenties en een recollectie over ecologie.

Verslapte uitdagingen:

- Het sparen van water en energie versterken en ons verantwoordelijk stellen ervoor.
- Het gebruik van zakjes is nog niet zo goed.
- De bomen met zorg snoeien.
- De natuur blijft roepen: te veel troep rond het hek van de school! Maar hoe controleer je dat?
- De toestand van de bomen beter volgen.

2^e Etappe van animatie

1. Onze vaststellingen:

Andere Pausen hebben eveneens over de dringende noodzaak van bescherming van het milieu en de arme mensen gesproken. Ze nodigen en tonen aan dat iedereen verantwoordelijk is van dat beheer.

- Paus H. Johannes XXIII moedigde aan om onmenselijke levensvoorwaarden om te vormen tot menselijke.
- Paus Paulus VI betreurt dat de mens de natuur beheert zonder controle en op zijn beurt slachtoffer is van totale vernietiging. Hij wijst er ook op dat industrieën tot ecologische catastrofe leiden.
- Paus H. Johannes-Paulus II roept op om zich in te zetten voor een globaal ecologisch behoud. Hij zegt: God heeft de aarde aan de mens gegeven en ook het leven en die gave moet gevrijwaard blijven van verschillende vormen van beschadiging. Voor paus Benedictus XVI is de natuur een uniek en ondeelbaar boek; maar wij moeten toegeven dat het milieu gekwetst is door ons onverantwoord gedrag. Hij dringt aan en zegt dat het zonde is.

Sint Franciscus, paus Franciscus en C 49 vragen ons gemeenschappelijk huis te beschermen en de noodlijdenden te helpen:

- Sint Franciscus van Assisi die paus Franciscus geïnspireerd heeft is een voorbeeld want hij ziet in de natuur zijn broers en zussen.
- Voor hem is geen enkel natuurelement te verwaarlozen. Hij rekent erop dat wij in de natuur een boek zien waarin God spreekt. Daarom zouden wij Gods medewerkers moeten zijn in het scheppingswerk. Alles is verbonden met elkaar. Ons lichaam is samengesteld uit natuurelementen. We hebben de dieren en de planten nodig. Maar laten we er ons van bedienen op een doordachte en verantwoorde manier. Laten wij respect opbrengen voor alle schepselen, want het is God die hen schiep.
- Ook onze constituties manen ons aan tot sober leven. Zorgzaam omgaan met de natuur want het is Gods werk dat ons is toevertrouwd. We zijn geroepen om onze bijdrage te erkennen aan de beschadiging ervan. En over te gaan van consumptie naar offer, overtuigd dat alles verbonden is.

2. OORDELEN

Naargelang de mens de natuur uitbuit, zonder haar te beschermen, komt zij in opstand.

Wat wij in ons milieu vaststellen als beschadiging van de omgeving:

- De ontbossing brengt grondverschuiving mee.
- Mijntontginning neemt drinkbaar water weg uit het leefmilieu.
- Industries zijn milieuvervuilend
- Wanordelijke constructies van huizen op gevaarlijke plaatsen met verschuivingen die dodelijk zijn.
- Afval dat niet afbreekbaar is en dat overal verspreid ligt.
- Er zijn niet veel mensen die zich zorgen maken over dit probleem.

Personen aan wie de encycliciek ons doet denken en die wij kunnen noemen:

De Kerk die ons als een schildwacht allang verwittigt over de urgentie om de natuur te verzorgen. Zij is als een Moeder met veel kinderen die bezorgd is, Pauzen en Sint Franciscus: ze zijn openbaarders, bezielers, betrouwbare beheerders, beschermers en medescheppers...

Het aardse tehuis: *Een vrouw die haar gezicht verloor, want niet gewaardeerd, die veel lasten draagt om haar kinderen te voeden, die het uitschreeuwt om hulp van ons, die haar folteren. Een verwaarloosde persoon, een huis waarmee niemand begaan is, een huis bewoond door 'huurlingen'.*

3. VERBINTENISSEN

Persoonlijke:

- Wij doen voort met triëren van afval in verschillende vuilnisemmers.
- Wij beloven in goede verstandhouding te leven met arme mensen.
- Wij willen onze familieleden, jongeren en vrienden ertoe brengen respect te hebben voor ons gemeenschappelijk huis. Ze weten immers nog te weinig op dat gebied. Dat ze leren het afbreekbaar afval te onderscheiden van het niet afbreekbaar.
- Wij zullen het gebed voor ecologie rondsturen naar onze contacten om hen te sensibiliseren.
- Laten we de jongeren aanmoedigen – en ook de kinderen – om het vergaderlokaal van de parochie netjes te houden.
- Bomen en geneeskundige gewassen planten.
- De bloemen besproeien in onze tuinen en perken.
- Daar onze aarde reeds moe is, is het nodig haar te onderhouden.
- Onszelf vormen tot mensen met verantwoordelijkheid om water en energie niet te verspillen: daar het voorbeeld van geven.

Communitair:

- Bekijken hoe wij de tuin kunnen verzorgen.
- De gemeenschap kiest een dag uit om het afval dat rond het domein ligt op te rapen
- Bidden met 'Laudato Si'.

De regio:

- We stellen voor: de gemeenschappen ervoor te winnen om een medicijntuintje aan te leggen en een sessie voorzien om te leren hoe die planten te gebruiken.
- Geneeskundige planten gebruiken in ons midden.
- Meer hout in de beplanting.
- Veeteelt aanmoedigen om de mest.

BELGIE

BRUSSEL 17 MAART 2021

De maand maart is Sint Jozefsmaand. Dit jaar kreeg zijn feest op 19 maart dubbel aandacht omdat het hele jaar is uitgeroepen tot "Met het hart van een vader"-Jaar van Sint Jozef'. Maar 2 dagen vóór dat feest was er ook een belangrijke gebeurtenis in onze regio. Op 17 maart 1923 werd Maria Domus geboren in Antwerpen. Die Maria is nu onze 98-jarige Veroniek. Ze is de oudste zuster van onze regio en van de congregatie. Omwille van covid beperkingen werd het in kleine kring gevierd.

Dema en Albina, afgevaardigden van Zenobe en Flavienne kwamen op de middag met Veroniek en Esther een glaasje drinken. Ze brachten de heel grote en lekkere appeltaart mee die Odette bakte en de feestbloemen uit hun tuin en feestkaarten van de andere zusters.

Als Trui en Ludwina rond 12.45 aankwamen met de "bijna kant en klare" feestmaaltijd ontmoetten ze mekaar op straat. We mochten er niet samen zijn. We wilden geen boete oplopen voor "een verboden "birthday party" zoals we dikwijls hoorden op TV.

Vóór de feesttaart werd aangesneden heeft Veroniek een dutje gedaan. En dan werd er aangebeld, Bernard en Monika vrienden van 'Catechesehuis' gaven verjaardag-wensen en geschenken af in de deuropening. Ze kregen van Veroniek een stuk van de appeltaart mee om er thuis van te genieten op haar 'lang leven'.

Het was een heel gezellige verjaardag-viering. Een dag met lof en dankgebed om die 98 jaar van Veroniek en alle liefde en vriendschap die ze ontving en gaf. We hopen en bidden dat de Heer haar nog enkele jaren zegene en beware in ons midden.

Veroniek nam het initiatief om dit woordje naar allen door te sturen.

"Zoveel goede wensen, zoveel tekenen van genegenheid, zoveel herinneringen heb ik kunnen lezen in jullie briefjes en kaartjes 'dat mijn hart van dankbaarheid overvloedit'

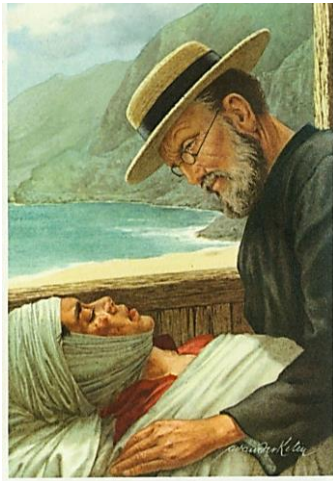
Het is wel een oude spreuk maar ik ben dan wel zo oud...!

In gebed en zusterlijke genegenheid met jullie allemaal verenigd.

Veroniek "

NAAR TREMELO, GEBOORTEDORP VAN DAMIAAN, PATROON VAN DE MELAATSEN.

In de parochie van de Rijke Klaren, begeleid ik een groepje jongeren die zich voorbereiden op het sacrament van het vormsel. 's Zondags komen we bijeen voor de catechese. We verdiepen ons in het thema: 'volgelingen van Jezus van Nazareth, geroepen om het Evangelie te beleven' en daarom hebben wij gesproken over mensen die bevlogen waren voor Jezus' plan om arme en uitgesloten mensen te helpen en die zich radicaal hebben ingezet voor deze visie. Zo hadden wij het over Heilige Damiaan.

Hier volgt een korte levensschets.

Hij heet Jozef De Veuster en werd geboren te Tremelo (Be) op 3 januari 1840. In 1859 trad hij binnen in de Congregatie van de HH. Harten van Jezus en Maria. In het noviciaat kreeg hij de naam Damiaan: onder die naam staat hij nu bekend.

Toen hij bijna zijn studies als priester afgewerkt had, werd zijn broer, die ook pater was in dezelfde congregatie en die op het punt stond te vertrekken naar de Sandwicheilanden in Hawaï, plots zwaar ziek. Damiaan werd op zijn vraag in 1865 in zijn plaats gezonden. Het jaar daarop werd hij in Honolulu benoemd en daar heeft hij tot 1873 met de inboorlingen gewerkt.

Uiteindelijk had men hem nodig bij de melaatsen in Molokaï. De levensvoorwaarden waren er onmenselijk: er was geen onderdak voor de zieken, er was niet gedacht aan medische hulp noch aan sanitaire voorziening.

Onmiddellijk heeft Damiaan zich met hart en ziel ingezet voor het fysisch en geestelijk welzijn van de melaatse mensen op Molokaï: van de regering in de VSA ontving hij hulp, hij stimuleerde de zieken die het nog konden om hun verantwoordelijkheid op te nemen en de grond te bewerken om iets te eten te hebben, hij spoorde hen aan tot het ontwikkelen van ambachtelijke vaardigheden voor eigen gebruik. Hoewel hijzelf melaats is geworden in 1884, hij heeft er tot aan zijn dood blijven werken. Dat heeft hem de naam 'Apostel van de melaatsen' opgebracht.

In 1995 werd hij door Paus Johannes-Paulus II zalig verklaard en in 2009 heeft Benedictus XVI hem heilig verklaard. De katholieke kerk viert zijn feest op 10 mei en op de eilanden van Hawaï doen ze dat op 15 april. Hij is niet alleen de apostel van de melaatsen maar ook van de aidspatiënten.

Bewogen door het leven van Damiaan, hebben we op 14 maart een uitstap naar Tremelo georganiseerd. Tremelo is een rustig dorpje op 42 km van Brussel: per trein, per bus en een stukje te voet zijn we ernaartoe getrokken.

We waren met zes: twee uit Spanje, twee Mexicanen en een persoon uit Nicaragua en ik. Het leven van Damiaan kennend, waren de jongeren sterk geïnteresseerd om zijn huis te zien, dat tot museum omgevormd is. Het geeft zijn levensweg weer vanaf zijn kinderjaren in het gezin, tot aan de overbrenging van zijn stoffelijk overschot naar Leuven in 1936.

De structuur van het huis is bewaard. Om het publiek een goed idee te geven van het leven van Damiaan via panelen, beelden, foto's of voorwerpen moesten sommige zaken aangepast. Een woonhuis omvormen tot museum vraagt sommige wijzigingen.

Geboortehuis van Damiaan (groene deur) en museum

We waren onder de indruk van het getuigenis van Damiaans leven. Sommigen zegden dat mensen lijk Damiaan een bijzondere genade van God ontvangen om buitengewone dingen te doen. Ze zijn te

bewonderen om aan die oproep gehoor te geven met het risico van hun leven: dat heeft Damiaan gedaan door te gaan leven tussen de uitgestoten mensen Molokai.

Persoonlijk herinner ik mij dat we in het noviciaat als spirituele lectuur het leven van Damiaan moesten lezen. Toen was ik al getroffen door zijn grote liefde voor de slachtoffers van de lepra. Dat gaf hem de kracht om het comfort van het leven in het Westen te verlaten en zich helemaal voor hen in te zetten.

Dank u, Damiaan, voor uw getuigenis en toewijding, voor uw grenzeloze dienst aan de melaatse mens. Dat brengt ons dicht bij de vele vrouwen en mannen die hun leven riskeren in ziekenhuizen en in zorgcentra om de covid-patiënten bij te staan.

Moge de Heer hen beschermen en bidden we voor de patiënten dat ze mogen genezen en tenslotte voor de hele wereld opdat de vijandelijke virus overwonnen mag worden door de inspanningen van allen.

Albina, du Roussaux

CENTRAAL AMERIKA

GEDACHTENIS AAN ONZE ZUSTERS EN ONZE TROUW AAN HEN.

Op de dag van de uitvaart van Blanca Lidia, hebben wij met verbazing vastgesteld dat er nog maar één plaats vrij was in het mausoleum. Daarna hebben wij de nodige stappen gezet om enkele zusters te ontgraven en naar het knekelhuis over te brengen.

De aanvraag betreft volgende 8 zusters:

- M. Rosario Coronado : 29 juni 2003
- M. Teresa Valdiviezo : 17 mei 2004
- M. María Estelas Montuf : 02 februari 2005
- M. Jofina Soriano : 01 augustus 2008
- M. Elizabeth Arias : 23 januari 2011
- M. Lucía Godoy : 21 januari 2012
- M. Guadalupe Soriano : 28 mei 2012
- M. Marie Inés Falla : 08 oktober 2012

De ontgraving vond plaats op dinsdag van de Goede Week, 29 maart 2021. Op die dag hebben Sabina, Janvière en ik een sterk moment van geloof, liefde en verwondering beleefd. Inderdaad, op het moment van de verplaatsing zag men dat de lichamen van Marie-Estela, Lucia en Marie-Inès nog bijna intact waren en dus niet naar elders mochten overgebracht worden. Wilden zij niet naar het knekelhuis?

Om het nodige te doen zijn we achteraf maar met drie naar het kerkhof teruggegaan (wegens covid-maatregelen). We hebben gebeden en gezongen en herinneringen van die zusters opgehaald met een dankbaar hart en we hebben de Heer gedankt voor het leven van elk van de drie.

Constituties 14: 'onze verbondenheid duurt voort na de dood in onze herinneringen en ons gebed voor de overleden zusters. Dank de Heer want zij zijn al thuisgekomen en zij bidden voortdurend voor ons. Dat is zeker.

Solidariteit van onze gemeenschap met Odilia:

Bij het overlijden van Roselia, zus van Odilia, heeft onze gemeenschap haar solidariteit betoond met Odilia en haar familie.

Zondag 11 april, wij zijn naar de plaats van het ongeval geweest waar Roselia door een ongeval het leven. Wij hebben er gebeden en de Heer gedankt voor haar leven en voor alles wat ze met liefde en toewijding gedaan heeft als dochter, als zus, als moeder, grootmoeder en echtgenote. We hebben de nodige genaden en sterkte gevraagd voor de hele familie en speciaal voor Odilia.

Moge Roselia rusten in de vrede van de Heer en moge zij voorspreken voor haar familie die om haar afwezigheid

weent, maar blijft van haar houden.

Wij sluiten ons aan bij dit gebed opdat de Heer vrede en diep geloof schenke om voort te kunnen leven met de fysische scheiding, maar ook met de zekerheid dat Roselia geniet van de eeuwige rust.

GOD IS ALTIJD MET ONS OP WEG.

Rosario Rodriguez - Zona 10

GUATEMALA - ZONA X - 14 APRIL 2021

Lieve zusters,

We komen u vertellen hoe wij het paasfeest hebben gevierd in onze school.

De eucharistie hebben de scholieren van het derde leerjaar tot en met de leerlingen van het derde secundair virtueel gevolgd. Samen met de leerkrachten en de ouders van de opvoedkundige groep van de school vormden ze één groep. Zo konden ze zich toch allen enigszins verbonden weten.

De directrice van de school, de zusters van de gemeenschap en twee personen van de administratieve dienst die hier haast elke dag komen werken, hadden het voorrecht er present te mogen zijn.

Wij hadden het geluk dat een jonge neofiet, die in november laatst gewijd werd en die we sinds zijn diaconaat goed kennen, kon komen de mis voorgaan. Mooie zang en goede medewerking luisterden de liturgische teksten op.

Iedere godsdienstleerkracht had de leerlingen voor deze viering goed voorbereid. Ouders hebben de school bedankt voor de gelegenheid die hun gegeven werd een mis te kunnen bijwonen op het grote feest van Pasen. Zelfs al was het virtueel.

Op die manier hebben we ons kunnen bevestigen als volgelingen van de verrezen Jezus en vreugdevol bezinnen over de overwinning van het LEVEN op de dood.

Wij wensen iedereen het geloof en het vertrouwen om vol te houden in de opdracht die de Heer aan elk van ons toevertrouwt.

foto van het altaar dat we voor deze mis hebben versierd.

De zusters van de school van Zona X

Een feest van geloof en vertrouwen...

Op vrijdag 23 april 2021 werden 10 Guatemalteken zalig verklaard. Dit is maar een fractie van de duizenden slachtoffers die gedood zijn in het gewapend conflict gedurende de laatste decennia van de vorige eeuw.

Het getuigenis van moed en toewijding dat deze 10 (7 leken en 3 priesters, paters van het H. Hart) hebben gegeven, heeft de Kerk aangespoord hen te erkennen als martelaren, trouwe volgelingen van Jezus.

“Waarom kan men spreken over ‘martelaren in de Kerk van Guatemala en van Quiché’?

Omdat er een enorme tegenstelling bestond tussen hen die het Rijk Gods en zijn gerechtigheid nastreven en het ander systeem dat principieel de oude structuren wil bewaren met het bezit van goederen en vertoon van macht dat volledig steunt op egoïsme. Zij gehoorzamen niet aan de

geboden van God die hun voorhouden dat men de hulpbehoevende mensen niet besteeft, dat men niet doodt en dat men altijd Gods wil doet". (p. 41, Beatos Màrtires del Quiché)

Deze broeders waren levendig en vol apostolische ijver. Ieder van hen had een eigen verhaal. Ze hebben zoals Jezus, al goedgevoelde geleefd. Met volle toewijding hebben ze de liefde van God leren kennen aan hun volk en het leven van de gemeenschappen waar ze van hielden en die ze verdedigden hervormd. Ze hebben er hun leven voor opgeofferd.

De oudste was 68 toen hij stierf, de jongste amper 12. De folteringen waren vreselijk.

«Er was voor hen geen gerechtigheid op deze wereld. Hun dood is straffeloos en geruisloos voorbijgegaan aan het recht, waar ze nochtans recht op hadden. Hun dood zegt ons hoe moeilijk het is voor de 'kleine' mens hier op aarde rechtvaardigheid te ondervinden.»

De urnen met hun relieken werden door familieleden aangedragen en voor het altaar geplaatst.

Daarom is deze zaligverklaring een groot feest voor het bisdom Quiché. Een dankbare erkenning voor het leven van zoveel broeders en zusters die hun leven hebben gegeven voor een betere wereld vol van gerechtigheid en meer menselijk.

Ik dank de Heer dat drie zusters van de H.-Familie erbij konden zijn: Françoise, Isabel en ik. Het was echt een geloofs- en hoopfeest. En we mochten deelhebben aan de vreugde van dit volk. Maken zij ook geen deel uit van de geschiedenis van onze Congregatie?...

"Mogen de gelukzalige martelaren van Quiché ons helpen om trouw te blijven aan onze opdracht: Verkondigen dat Jezus leeft en dat Hij ons leven schenkt in overvloed. »

Raquel López van Primavera

AFRIKA

FLARESAF IN BUKAVU

De lekgroep van de Religieuzen van de Heilige-Familie van Helmet ... 'Fraternité Laïque des Religieuses de la Sainte-Famille d'Helmet' van Kadutu, wil zich inzetten voor de families in hun parochie!

Onze belangrijkste activiteiten zijn: het gebed in ons gezin, de bezoeken aan gezinnen, de recollecties, de jaarlijkse retraite, bezinningen over onze manier van leven, liturgie, concrete inzet voor noodlijdenden, psychologische begeleiding en steun voor onze leden. De leiding van onze beweging is toevertrouwd aan Bonaventure Kassha en Zuster Brigitte Kabera.

De fraterniteit van de Heilige-Familie bestaat niet alleen in Bukavu, maar ook in Kabare, Bagira, Goma en in Guatemala en Honduras. Overal waar er Religieuzen van de Heilige-Familie zijn, kan een lekenassociatie starten. Belangrijk voor ons is de aanwezigheid van jongeren en zelfs kinderen: zij brengen enthousiasme en bieden toekomst voor een Kerk-Familie.

Wij hebben een duidelijke structuur met een statuut en een reglement voor de leden.

Het programma van elke bijeenkomst voorziet:

- Onthaal en kort gebed
- Lezing van het Evangelie van de dag
- Uiteenzetting van een thema gevolgd door groepsgesprek
- Gebedsintenties: voor het onthalende gezin, de politieke autoriteiten en de Congregatie van de H. Familie met de leden van Flaresaf.
- Mededelingen en nieuws van onze gezinnen en van de Congregatie
- Een afsluitend gebed en het lied van onze fraterniteit

Via Radio Maria hoorden jongeren van de parochie Nguba over Flaresaf en ze vroegen onze jongeren om meer uitleg want ze wilden zich op een of andere manier bij ons aansluiten.

Zo organiseerden we een ontmoeting met twee thema's: de Congregatie van de Heilige-Familie met Flaresaf en het engagement van de Flaresaf-leden.

De vraag van de Nguba-jongeren is nu een verdere sensibilisering van de hele parochie met de bedoeling ook daar aansluitend bij de gemeenschappen van de Heilige-Familie Madian en Siloé een fraterniteit te beginnen.

Uiteraard zijn we daar heel blij om!

Flaresaf-Kadutu

Onder leiding van Zr Brigitte Kabera H.F.- Ladislas Buhendwa - Bonaventure Kadhasha

PASEN IN BEIRA

Weten jullie dat de kerken in Mozambique in heel het land ten gevolge van de covid-pandemie nog altijd gesloten zijn? De religieuze diensten en al de pastorale activiteiten zijn nog niet toegelaten.

Om de gelovigen toch te laten deelnemen aan het grote paasmysterie dat wereldwijd gevierd wordt, heeft ons bisdom Beira de verschillende vieringen van de Goede week via de radio en internet

uitgezonden. Elders hebben parochiepriesters boekjes gemaakt die een hulp konden zijn voor gebeden en vieringen bij een huisliturgie.

Maar in onze gemeenschap van Beira hebben wij het geluk gehad priesters te hebben die ons op een speciale manier het eigen van elke paasviering gebracht en doen beleven hebben.

Palmzondag: de herdenking van de passie van Christus vond plaats in onze kapel met voorganger pater Robert (Xaveriaan). Hij is verantwoordelijk voor de jeugd van de dekenij Beira en heeft het initiatief genomen om met enkele jongeren naar hier te komen. Zij vertegenwoordigden de andere jongeren. Zo was heel de jeugd met hen verbonden.

Het Paastridium werd op verschillende wijze gevierd.

- Witte Donderdag: de mis met de voetwassing begon om 18 u. in de kapel van de paters Xaverianen in Dondo. Drie congregaties waren er aanwezig: de paters Xaverianen, de zusters Ursulinen en wij. Ook 4 gelovigen die alle andere gelovigen vertegenwoordigden, met hen verbonden en op afstand aanwezig.

Daarna was er de aanbidding van het H. Sacrament, iedereen in eigen bidplaats.

- Goede Vrijdag: liturgie van de Passie van Christus en verering van het H. Kruis vond plaats in onze gemeenschap.
- Stille zaterdag: de Paaswake werd gevierd in onze gemeenschap met het apostolisch

team Inhamizwa, onze parochie. Vormden een groep: de priesters die de parochie bedienen, de paters Missionarissen van Afrika en de zusters Mercédaires.

- Na de eucharistieviering hebben wij een glas fris water gedronken.

Ziezo dat is de manier van vieren waar wij samen de vreugde van de Verrezen Christus doorleefd en doorgegeven hebben.

De gemeenschap van Beira

FAMILIENIEUWS

Overlijdens:

Op 26 maart is de mama van Gregoria Martinez gestorven. De besmetting met Covid 19 was fataal voor haar zwakke gezondheid.

Op 6 april stierf de broer van Virginia, Chavelo, kort nadat hij uit de kliniek werd ontslagen. Half april is een schoonbroer van Eugénie Mucuti gestorven.

Zieken:

Op 7 april werd vastgesteld dat Gregoria positief testte op Covid 19. Ze kon thuis blijven met medicatie maar moest enkele weken volledig rusten vooraleer ze negatief testte.

Op 26 april onderging de mama van Magdalena Christobal een operatie die goed is verlopen.

*In ons gebed vertrouwen we de overledenen toe aan de eeuwige Liefde van God
We bidden ook om sterkte en moed voor alle zieken die we kennen en voor wie ze verzorgen.*

Reizen:

Op 29 maart kon Dora vertrekken naar Guatemala op vakantie naar de familie en de zusters. We verwachten ze terug in België op 27 juni.

Op 23 april vertrokken Émérance en Gisèle Budema naar Mozambique op bezoek bij de 2 gemeenschappen.

Gebeurtenissen:

Godelieve

Aline Koko

- * Op 9 maart behaalde Godelieve Maheshe een bachelordiploma economie.
- * Op 28 maart behaalde Aline Koko een bachelordiploma financieel beheer.

* Op 28 maart werd aan de 10 tweedejaars novicen in Bukavu het goede nieuws meegedeeld dat ze hun eerste geloften mogen uitspreken.